

OKRYĆ SIĘ (6) *vb pf*

o jasne.

inf okryć się (1). ◇ *praet 3 sg m* okrył się (2). *f* okryła się (2). ◇ [*con 1 pl m pers* byśmy się okryli.]

◇ *part praet act* okrywszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. okryć.

1. Stać się niewidocznym pod czymś lub między kimś, co otacza, osłania [czym] (3) : Już to dzieścić kroć Idá lię okryłá/ Sniegiem GórnTroas 12.

a. Być miejscem, na którym znalazło się wiele czegoś (1) : Wyelką obfitość íprofných żab zyemyá ich puścílá/ [...] A práwye íye ná wíse ítrony ták imi okryłá. *LubPs Yv.*

b. Zniknąć wśród otaczających [między kim] (1) : Gliníki íe miedzy nimi [*Tatarami*] okrył z vphcem íwoim *StryjKron* 702.

2. Ubrać się, przyodziać się (2) : íákby vyżrzano Gdziebým ízedł/ wízędzieby mię pálcem íkázowano [z powodu niekompletnej zbroi]. (–) Okryć íe: któźci będzie podnośił giermaká? *WyprPl Bv.*

[*okryć się czym*: A ták máíac co íeś y czýmbyímy íe okryli [*quibus tegamur*]/ ná tym dofyć mieymy. *Leop 1.Thim 6/8 (Linde).*]

Przen [czym] (1) :

Szereg: »odziać się, okryć się« (1): Pan chcé królować: odział íye zacnością/ Okrył íye męftwem wízytek [*indutus est ... fortitudinem Vulg Ps 92/1*] *KochPs* 140.

3. Otulić się, owinąć się [czym] (1) : zgodzinę ma ona pani tak nad onym garnczem íiedzieć: [...] czyfcie ze wízech ítron okriwízy íe chuftami. *FalZioł V 26v.*

Synonim: **2. odziać się.**

Formacje współrdzenne cf KRYĆ.

Cf **OKRYCIE, OKRYTY**